

ע"פ 34272/12/18 - יורם יהוד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 34272-12-18 יהוד(אחר/נוסף) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט משה בר-עם
מערערים	יורם יהוד (אחר/נוסף)
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

לאחר עיון, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות. כידוע המבחן לעניין עיכוב ביצוע נקבע בהתאם לאמות המידה שנקבעו בע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000) (להלן: הלכת שוורץ). הלכת שוורץ קובעת כי "**הכלל הרחב בדבר ביצוע מידי של עונש המאסר [אשר] נשען על האינטרס הציבורי באכיפה אפקטיבית של החוק**" (שם, בעמוד 267). כלל זה משמש נקודת מוצא לכל בקשה בדבר עיכוב ביצועו של עונש מאסר אשר מושת על נאשם שנמצא חייב בדינו. הגשת ערעור איננה עוצרת את אכיפת הדין הפלילי נגד מי שכבר לא נהנה מחזקת החפות (שם, בעמודים 276-277). אכן, נקודת מוצא זו איננה תמיד זהה לנקודת הסיום, שכן ניתן לעכב את ביצוע עונש המאסר מטעמים מיוחדים. שיקולים שאותם יש לשקול בכגון דא כוללים את חומרת העבירה בה הורשע הנאשם; את אורך תקופת המאסר שהושתה עליו; את הסכנה לביצוע עבירות נוספות, לשיבוש מהלכי המשפט או להימלטות מאימת הדין, אשר תהא נשקפת ממנו אם יהלך חפשי עד להכרעה בערעורו; את נסיבותיו האישיות; וכן האם יש לו, לנאשם, "**סיכויים לכאוריים טובים**" להצליח בערעורו (שם, בעמודים 277-281) (ראו, לאחרונה: ע"פ 8640/18 מאמון אדעיס נ' מדינת ישראל (17/12/18)).

בענייננו, מנימוקי המאשימה בתגובת ובשים לב לסיכויי הערעור, שאינם נחזים להיות גבוהים, לא מצאתי טעמים מיוחדים המצדיקים להיעתר לבקשה.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, ט"ז טבת תשע"ט, 24 דצמבר 2018, בהעדר
הצדדים.

